

Sygn. akt I C 294/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: aplikant Jakub Zegarlicki

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2019 roku w Łodzi

sprawy z powództwa P. B.

przeciwko (...) S.A.

o zapłatę :

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę:

a. 10.000 złotych (dziesięciu tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od kwoty 8.357,08 złotych (ośmiu tysięcy trzystu pięćdziesięciu siedmiu złotych i ośmiu groszy) za opóźnienie od dnia 25 grudnia 2015 do dnia zapłaty, z tym że od 1 stycznia 2016 roku należą się odsetki ustawowe za opóźnienie; i od kwoty 1.642,92 złotych (tysiąc sześciuset czterdziestu dwóch złotych i dziewięćdziesięciu dwóch groszy) od dnia 7 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty;

b. 1.025,83 złotych (tysiąc dwadzieścia pięć złotych i osiemdziesiąt trzy grosze) tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 7 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty;

c. 6.039 złotych (sześć tysięcy trzydzieści dziewięć) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3. obciąża pozwanego obowiązkiem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi w kwocie 1.137,13 złotych (tysiąc sto trzydzieści siedem 13/100).

Sygn. akt I C 294/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 maja 2016 roku powód P. B., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) S.A. kwoty 11.025,83 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 25 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że roszczenia powoda wynikają bezpośrednio z wypadku komunikacyjnego z dnia 27 sierpnia 2015 roku. Sprawca kolizji był ubezpieczony w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń, a w toku postępowania likwidacyjnego pozwany uznał swą odpowiedzialności. Wskutek doznanych podczas wypadku obrażeń powód doznał szeregu obrażeń, a także pogorszyło się jego libido, przez co rozstał się z narzeczoną. W niniejszym procesie powód

domaga się zapłaty kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę i 1.025,83 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

/pozew k. 2-9/

W odpowiedzi na pozew pozwana, reprezentowana przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana zakwestionowała powództwo co do wysokości. Wskazała, że w toku postępowania likwidacyjnego została już wypłacona powodowi stosowna kwota – 1000 zł zadośćuczynienia i 130 zł odszkodowania. Żądanie zapłaty wyższych kwot należy zatem uznać za wygórowane. W przeprowadzonych badaniach nie stwierdzono zmian pourazowych, a usługi lecznicze, którym poddawał się powód, podlegały refundacji przez NFZ.

/odpowieź na pozew k. 80 - 81/

W piśmie procesowym wniesionym 25 lipca 2016 roku pełnomocnik powoda wskazał, że poszkodowany poddał się leczeniu prywatnemu ze względu na czas oczekiwania na usługi refundowane. Zważywszy na charakter obrażeń powoda zwłoka w leczeniu wiązała się z powikłaniami i trudnościami w powrocie do zdrowia.

/pismo procesowe k. 93 – 96/

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały na swoich stanowiskach.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 sierpnia 2015 roku doszło do wypadku komunikacyjnego z udziałem P. B.. Powód wracał samochodem do Ł., gdy w okolicach skrzyżowania ulic (...) zauważył inny pojazd jadący pod prąd. By uniknąć zderzenia odbił w prawo i uderzył w drzewo. Po spisaniu oświadczenia powód wezwał lawetę, aby zabrała jego samochód, po czym udał się na pogotowie. Tam skierowano go do szpitala. Poszkodowany został przewieziony karetką do szpitala im. M. K. w Ł., gdzie po przeprowadzeniu badań zdiagnozowano u niego skręcenie stawów kręgosłupa i założono kołnierz ortopedyczny.

Bezpośrednio po wypadku powód leczył się ortopedycznie, uczęszczał także na rehabilitację. Skarżył się na silne bóle głowy i kręgosłupa, zaburzenia snu i koncentracji. Po badaniu MR głowy i górnego odcinka kręgosłupa z dnia 26 października 2015 roku zdiagnozowano u niego pourazowe ogniska zapalne w płacie czołowym lewym, pourazowe zgrubienia śluzówki, lordozę szyjną, kifotyczne ustawienie i dehydratację kręgu C5/6. W dniu 16 listopada 2016 roku po wykonaniu badania RTG stwierdzono niestabilność kręgu C4/5. Powód został poinformowany, że powinien jak najszybciej poddać się leczeniu. Ze względu na długi czas oczekiwania na wykonanie zabiegów w ramach NFZ zdecydował leczyć się prywatnie.

/przesłuchanie powoda protokół elektroniczny i skrócony 379v-380 w związku z k. 122-123, dokumentacja medyczna/

Wskutek wypadku powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. Obrażenia w zakresie lędźwiowym nałożyły się na już wcześniej istniejące zmiany o charakterze dyskopatii. Trwały uszczerbek na zdrowiu, wywołany urazem odcinka szyjnego kręgosłupa, został określony na 4%. Podczas pierwszego miesiąca powód zmagał się z dolegliwościami bólowymi o dość znacznym nasileniu, które następnie ustąpiły. W procesie leczenia niebagatelne znaczenie miały wykonane zabiegi rehabilitacyjne. W obecnej chwili leczenie zostało zakończone, powód jednak nie odzyskał pełnej sprawności i nadal odczuwa ograniczenia w zakresie np. noszenia cięższych rzeczy.

/opinia biegłego J. F. k. 198 – 200, opinia biegłego A. M. k. 368-377, opinia uzupełniająca k. 346-347/

W toku leczenia powód wydatkował łącznie kwotę 1.025,83 zł, w tym:

1. 29.58 zł – leki Aulin, Baclofen;
2. 21.90 zł – lek Alorox;
3. 35.50 zł – leki Paxin, Afobam;
4. 189.35 zł – leki Katadolon, Axolan;
5. 69.50 zł – Aciprex, Hydroxyzinum;
6. 4 x 150 zł – usługi medyczne ((...));
7. 2 x 40 zł – porady lekarskie (Usługi Medyczne (...) sp. z o.o.)

/faktury k. 54 – 64/

Przebyty wypadek wiązał się dla powoda także z negatywnymi przeżyciami natury psychicznej. Wskutek traumy wystąpiły u niego zaburzenia adaptacyjne i objawy depresyjne. Rozpoczął leczenie psychiatryczne około 3 miesiące po wypadku Obecnie powrócił w pełni do zdrowia, nie przejawia żadnych objawów wskazujących na utrzymywanie się zaburzeń natury psychicznej.

/opinia biegłego A. M. k. 368-377, opinia uzupełniająca k. 346-347/

W chwili wypadku powód miał 33 lata. W ciągu swojego życia pracował głównie fizycznie. Po wypadku musiał zamknąć klub sportowy, gdyż nie był w stanie prowadzić treningów ani asekurować klientów. Ze względu na stan zdrowia nie może pracować fizycznie. Obecnie pracuje w hurtowni hydraulicznej.

/przesłuchanie powoda k. 379v/

Pismem z dnia 10 grudnia 2015 roku, nadanym 11 grudnia 2015 roku, powód wezwał (...) S.A. do zapłaty zadośćuczynienia w wysokości 9.357,08 zł oraz zwrotu kosztów leczenia w wysokości 642,92 zł. Decyzją z dnia 14 stycznia 2016 roku pozwany przyznał powodowi 1.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 130 zł tytułem odszkodowania za koszty leczenia oraz koszty dojazdów do placówek medycznych.

/decyzja k. 66-67, wezwanie do zapłaty k. 68-72, potwierdzenie nadania k. 73/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego złożonego do akt sprawy. Przy ocenie poniesionego przez powoda uszczerbku na zdrowiu, rozmiaru cierpień związanych z przedmiotowym zdarzeniem oraz koniecznych kosztów leczenia Sąd oparł się w szczególności na sporządzonych przez powołanych biegłych opiniach specjalistycznych. Za cenne źródło dowodowe na okoliczność negatywnych zmian w życiu powoda Sąd uznał także złożone przez niego w toku procesu zeznania.

W toku postępowania Sąd dopuścił dowody z opinii biegłych z zakresu ortopedii, neurologii i psychiatrii. Opinie biegłego neurologa i biegłej psychiatry zostały zakwestionowane przez strony, wskutek czego Sąd dopuścił dowody z opinii uzupełniających. Po sporządzeniu opinii uzupełniających żadna ze stron nie kwestionowała dalej wyciągniętych przez biegłych wniosków. Także Sąd nie miał zastrzeżeń do rzetelności i profesjonalizmu biegłych i sporządzonych przez nich opinii, przyjmując zawarte w nich wnioski za swoje.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Niespornym jest, iż sprawca szkody w dacie zdarzenia miał zawartą z pozwanym Towarzystwem (...) umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Po jego stronie w związku ze spowodowaniem wypadku komunikacyjnego w dniu 27 sierpnia 2015 roku powstała odpowiedzialność za naprawienie powstałej w ten sposób szkody. Stosownie bowiem do brzmienia przepisu art. 436 § 1 k.c. w związku z art. 435 § 1 k.c. samoistny posiadacz mechanicznego

środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody, ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch takiego środka, chyba, że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

W przypadku zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych na zasadzie sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych (art. 436 § 2 k.c.). Odpowiedzialność w niniejszej sprawie opiera się na zasadzie winy sprawcy szkody - kierowcy pojazdu, który od odpowiedzialności cywilnej ubezpieczony był w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za przedmiotowe zdarzenie.

W myśl przepisu art. 445 § 1 k.c. w związku z art. 444 § 1 zd. 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Ustalenie wysokości zadośćuczynienia powinno zostać dokonane z uwzględnieniem wszelkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy oraz to, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość winna przedstawiać jakąś odczuwalną wartość (por. przykładowo wyrok SN z dnia 12 kwietnia 1972 roku, II CR 57/72, OSNCP 1972, z. 10, poz. 183 oraz wyrok SN z dnia 24 czerwca 1965 roku, I PR 203/65, OSPIKA 1966, poz. 92).

Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter nieo określony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach (postanowienie SN - Izba Pracy z 2004-02-18 II UK 329/03).

Ustalając wysokość należnego zadośćuczynienia, w rozpoznawanej sprawie Sąd wziął pod uwagę procent trwałego (4%) uszczerbku na zdrowiu powoda i nasilenie cierpień fizycznych i psychicznych w pierwszych miesiącach bezpośrednio po wypadku. Sąd wziął również pod uwagę okoliczność, że w życiu powoda doszło do niekorzystnych zmian spowodowanych urazami doznanymi na skutek przedmiotowego wypadku. Przez wypadkiem powód pracował głównie fizycznie, prowadził siłownie. Wskutek doznanych obrażeń nie był w stanie wykonywać swojej pracy. Do dziś nie powrócił do pełnej sprawności, nie jest w stanie np. dźwigać cięższych przedmiotów. Ze względu na to nie był w stanie w pełni wykonywać swojej pracy, gdyż nie może prowadzić treningów czy asekurować użytkowników urządzeń. Doznana kontuzja i wywołany nią uszczerbek na zdrowiu skutkował u powoda koniecznością zmiany pracy.

Sąd stoi na stanowisku, popartym wyrokami Sądu Najwyższego, iż – wbrew twierdzeniom pozwanego - nie tylko trwale, ale także chwilowe zaburzenia w funkcjonowaniu organizmu, polegające na znoszeniu cierpień psychicznych, usprawiedliwiają przyznanie zadośćuczynienia. (tak wyrok SN z dn. 14.12.2010 r., sygn.. I PK 95/10). W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że powód doznał cierpień psychicznych. Wskutek doznanych obrażeń odczuwał ból o znacznym nasileniu. Ponadto wystąpiły u niego zaburzenia natury psychicznej, stany depresyjne. Doznane zaburzenia adaptacyjne były bezpośrednio wywołane przebyciem wypadkiem.

Sąd uznał, że kwotą adekwatną do rozmiaru krzywdy, jakiej powód doznał w związku ze zdarzeniem szkodzącym jest kwota 11.000 zł. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi z tytułu zadośćuczynienia kwotę 1000 zł. Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda z tytułu zadośćuczynienia kwotę 10.000 zł.

W rozpoznawanej sprawie powód dochodził również kwoty 1.025,83 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Podstawę prawną roszczenia powoda w tym zakresie stanowi przepis art. 444 § 1 k.c., zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Odszkodowanie obejmuje zatem wszelkie wydatki pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem

zdrowia, których ocena, na podstawie okoliczności sprawy, należy do sądu. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ogranicza się jednak rozmiary obowiązku pokrycia „wszelkich kosztów” wymaganiem, aby ich żądanie było konieczne i celowe (tak m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9.01.2008 r., II CSK 425/07, LEX nr 378025). Przepis art. 444 § 1 k.c. ujmuje szkodę w sposób możliwie szeroki, a więc poszkodowany może domagać się kompensaty wszelkich kosztów, w tym także: kosztów transportu, kosztów odwiedzin osób bliskich, kosztów szczególnego odżywiania i pielęgnacji w okresie rekonwalescencji, kosztów nabycia specjalistycznej aparatury rehabilitacyjnej, kosztów przyuczenia do wykonywania nowego zawodu (przez jednorazowe albo okresowe świadczenie), zwrotu utraconych zarobków.

Na podstawie złożonych do akt sprawy rachunków i faktur Sąd ustalił, że na koszty leczenia niezwrócone przez pozwanego składają się kwoty: 29.58 zł, 21.90 zł, 35.50 zł, 189.35 zł i 69.50 zł tytułem zakupu leków, 600 zł tytułem usług medycznych i 80 zł tytułem porad lekarskich - łącznie 1.025,83 zł. Jak wskazali powołani w sprawie biegli, zarówno zakupione leki, jak i prywatne wizyty medyczne były konieczne do przeprowadzenia leczenia i jako takie zostały uznane jako wydatki celowe. Sąd uwzględnił zatem żądanie powoda w tym zakresie w całości.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Jako, że powód wcześniej wzywał pozwanego do zapłaty łącznie kwoty 10.000 złotych, w tym kwoty 9.357,08 tytułem zadośćuczynienia, wypłacono mu 1.000 złotych, czyli pozostała do zapłaty z tego tytułu kwota 8.357,08 złotych i odsetki od tej kwoty sąd zasądził od 25 grudnia 2015 roku. Od pozostałych odsetki zasądzono od dnia następującego po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pozwu z załącznikami, to jest od dnia 7 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty. Sąd oddalił powództwo w tej części w pozostałym zakresie. Pozwany dopiero bowiem z chwilą doręczenia odpisu pozwu i załączników mógł zapoznać się z dokładną treścią żądania.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął w oparciu o art. 100 zd. 2 k.p.c., jako że strona powodowa uległa jedynie w niewielkiej części w zakresie odsetek. W toku postępowania powód wydatkował łącznie 6.039 zł, w tym 552 zł opłaty od pozwu, 670 zł wykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego, 4.800 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika (zgodnie z § 2 punkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. Dz. U. z 2015 r. poz. 1800, w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu) i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c, w zw. z art. 100 k.p.c., Sąd obciążył pozwanego obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi kwoty 1.137,13 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.